

πιο βαθιά, να το διαλύσουν στο ατομικό επίπεδο και να το ανασυνθέσουν χημικά κατά πως τους προστάξουν τα αφεντικά. Ή τουλάχιστον έτσι θέλουν να πιστεύουμε.

Ο προπαγανδιστής

Πρέπει να πειστούμε λοιπόν για την εργαλειακότητα των μελών μας, για την απομονωμένη φυσιολογία των εσωτερικών μας οργάνων, για την ιερότητα της πληροφορίας των κυττάρων μας. Κάποτε οι ναζί μετράγανε τις μύτες των Εβραίων, για να δείξουν τη διαφορά της φυλής. Σήμερα οι προπαγανδιστές του νέου σώματος, είναι αναγκασμένοι να χρησιμοποιούν πολύ πιο εκλεπτυσμένες μεθόδους για να μας πείσουν για τη λειτουργία του σώματός μας, για τα όρια του, για το σε ποιον ανήκει και πως ελέγχεται, για την "υγεία" εντέλει του ανθρώπου ως παραγωγικού εξαρτήματος. Άλλοτε πάλι, μπορεί να ξεπέφτουν σε χυδαία θεάματα πανηγυριών... Η ασώματος κεφαλή, η αρκούδα που χορεύει, τα ταριχευμένα πτώματα των εκτελεσμένων από τις φυλακές της Κίνας... Ο σκοπός είναι πάντα "παιδαγωγικός", όπως μας πληροφορεί άλλωστε και ο Δρ. Ρόι Γκλόβερ, επίτιμος καθηγητής Ανατομίας και Μοριακής Βιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Μίτσιγκαν και Ιατρικός διευθύνων σύμβουλος της έκθεσης: "όλοι θεωρούμε ότι το σώμα μας είναι κάτι δεδομένο. Δεν νοιαζόμαστε γι' αυτό όσο πρέπει. Το σώμα του καθενός μας είναι κάτι πολύτιμο, που εξαρτάται από τη δική μας φροντίδα. Μέσα από εκθέματα, όπως άρρωστους πνεύμονες, καρδιές, φλέβες και άλλα όργανα, η έκθεση αυτή υπογραμμίζει αυτή την παράμετρο, ζητώντας από τον επισκέπτη να δει το σώμα του μέσα από μian άλλη προοπτική. Έτσι κι αλλιώς, ο πρωταρχικός στόχος αυτής της έκθεσης είναι εκπαιδευτικός."

Ο εργάτης ξανά

Και όμως, η ανασύνθεση του εργάτη-κομμάτια-μέλη-εσωτερικά όργανα-μόρια dna-νουκλεοτίδια περνά μέσα από την ανασύνθεση του ταξικού του μίσους. Και γι' αυτό αναμφίβολα **θα έχουμε και την τιμή αργά ή γρήγορα.**

saxgk@yahoo.gr

Συμετέχει στην ομοσπονδία
αυτόνομων ομάδων **FederaCtion**
03/09

Bodies

Από τις αρχές του χρόνου και μέχρι τον Μάιο, η έκθεση bodies έρχεται στην Αθήνα. Συντηρημένα πτώματα, κάποια αγνώστου προελεύσεως και άλλα από εκτελεσμένους φυλακισμένους της Κίνας, παρουσιάζονται σε διάφορες αθλητικές πόζες, ενώ εσωτερικά όργανα, υγιή, εκτίθενται δίπλα σε μη υγιή. Η έκθεση πλασάρεται ως μεταμοντερνισμός και pop μάθημα ανατομίας στην τέχνη.

Κάθε εποχή έχει μια κυρίαρχη ιδέα. **Η κυρίαρχη ιδέα της κάθε εποχής, είναι η ιδέα της κυρίαρχης τάξης.** Και κάθε ιδέα έχει μια ιστορία.

Ο εργάτης

Καταρχάς, κάποιοι εργάτες, κάπου στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, δεν ήθελαν να δουλεύουν πολύ, και κατά δεύτερον, κάπως το πετύχαιναν. Η γνώση της τέχνης της δουλειάς τους, τούς έδινε το προτέρημα απέναντι στα αφεντικά. Οι διαδικασίες, οι ικανότητες, και οι μέθοδοι της εργασίας υπήρξαν πολύτιμη κληρονομιά από τις συντεχνίες, στους εργάτες-μάστορες, επιτρέποντάς τους να έχουν τον τελευταίο λόγο, για το πόσο χρόνο και πόσο κόπο θέλεις για μια δουλειά.

Ο μηχανικός

Η επιθυμία των αφεντικών να αντιμετωπίσουν το

βασανιστικό πρόβλημα της εργατικής τεμπελιάς και γνώσης στις αρχές του 20ου αιώνα, τους οδήγησε στο να κοιτάζουν το ανθρώπινο σώμα με νέο μάτι. Το σώμα θα έπρεπε να μετρηθεί κάτω από όλες τις γωνίες, να υπολογιστούν τα μήκη κάθε μέλους με την μέγιστη ακρίβεια, οι κινήσεις του, οι ικανότητές του, οι χρόνοι του, οι αδυναμίες του, να του αφαιρεθεί εντέλει, η γνώση των ικανοτήτων του. Μόνο μετά το τέλος της επιστημονικής χαρτογράφησης του σώματος, θα μπορούσαν τα αφεντικά να τα έχουν όλα υπολογισμένα. Μόνο μετά το τέλος της χαρτογράφησης, θα μπορούσε να γίνει ο εργάτης ένα εξάρτημα της μηχανής, επιστημονικά ελεγμένο και προβλέψιμο, όπως και αυτή.

Μια νέα οπτική είχε αρχίσει να γεννιέται, **ο άνθρωπος- μηχανή**, του οποίου τα μέλη θα αντιμετωπίζονται ως μηχανικά εξαρτήματα.

Ο πολιτικός

Η ιδέα ήταν έξοχη, και τα κράτη των αφεντικών έδειξαν τον μεγαλύτερο ζήλο στο να την υλοποιήσουν. Το ανθρώπινο σώμα έπρεπε να κομματιαστεί και η ανθρώπινη εργασία να αναπροσαρμοστεί και να κατακερματιστεί σε εξειδικευμένες μηχανικές κινήσεις. Το χρήμα έτρεξε πολύ, για τον άνθρωπο-μηχανή, για τον εγκέφαλο-υπολογιστή, για το χέρι-βραχίονα, για τον μυ-αντλία. Για τον άνθρωπο ως συρραφή λειτουργικών μελών, για το τέλος του άνθρωπου-ολότητα. Άνθρωπος-ολότητα, σήμαινε και εργάτης-ολότητα, και γιατί να πληρώνουν για κάτι που δεν χρειάζονταν; Πόσο μάλλον, για κάτι που δεν μπορούσαν να ελέγξουν.

Ο γιατρός

Έτσι, τη δύσκολη δουλειά της μετατροπής σε αυτό που είναι προφανές σε όλους ψέμα, σε αυτό που είναι προφανές σε όλους αλήθεια, καλέστηκαν για άλλη μια φορά να την κάνουν οι επιστήμονες, "οι παπάδες της αναντίρρητης Αλήθειας". Τα σώματα τοποθετήθηκαν στα τραπέζια των γιατρών, κόπηκαν και αναλύθηκαν. Η παθογένειά τους έγινε ένα μηχανικό πρόβλημα που ήθελε το μάστορα-γιατρό του. **Όταν χαλάει η μηχανή, θέλει τον μηχανικό της...** Επιτέλους για τα αφεντικά ήρθε και η ώρα που, όταν χαλάει ο εργάτης-εξάρτημα, είναι η ώρα του μηχανικού-γιατρού και μόνον αυτού.

Ο εργάτης ξανά

Και όμως κάποιες δεκαετίες πριν, το κομματιασμένο χωρίς γνώση σώμα είχε καταφέρει να ανασυντεθεί και να επανεφεύρει την ολότητά του, ατομική και συλλογική. **Μια νέα γνώση είχε αρχίσει να αναδύεται, η γνώση του ταξικού μίσους.** Προφανώς το μάτι της επιστήμης δεν είχε μπει αρκετά βαθιά, προφανώς το σώμα δεν είχε κομματιαστεί στο βαθμό που κάθε πράξη να μοιάζει αδιανόητη.

Ο βιοτεχνολόγος

Πολύς καιρός έχει περάσει από τον εργάτη-μάζα του εργοστασίου του δυτικού κόσμου, από την αλυσίδα παραγωγής και τον εργάτη-εξάρτημά της. Τώρα πια, **όλοι τρέχουμε σε διαδρομές χωριστές, δικτυακές, εναλλασσόμενες, ευέλικτες, αστραπιαίες.** Τώρα πια, μας λένε, πως, όταν μας εκμεταλλεύονται, θα πρέπει να αναρωτιόμαστε, αν δουλεύουμε ή διασκεδάζουμε, αν είμαστε εργάτες ή πελάτες. Τώρα πια, είμαστε μέρη του hi tech δικτύου των υπολογιστών, κινητών, gps, internet που εγγυώνται την πλήρη διαθεσιμότητά μας, καταγράφοντας τις ικανότητές μας. Τώρα πια, ο εργάτης για το αφεντικό δεν είναι το γρανάζι της αλυσίδας παραγωγής, αλλά ο δίαυλος και διαχειριστής της πληροφορίας ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή. Τώρα πια, κινούμαστε διαρκώς μέσα και έξω από τους άξονες της πληροφορίας, της μεταφοράς των εμπορευμάτων στους δρόμους και τις δικτυώσεις της μητρόπολης. Η κυρίαρχη ιδέα έχει αλλάξει. Και πάλι η επιστήμη θα πρέπει να εξηγήσει το προφανές, μέσω του αδιανόητου. **Όχι δεν είμαστε καν τα μέλη μας, είμαστε απλώς τα οχήματα του DNA μας και της πολύτιμης πληροφορίας των νουκλεοτιδίων μας.** Δεν είμαστε άντρες, γυναίκες, υπάκουοι, ανυπάκουοι, εργάτες ή αφεντικά, όλα αυτά είναι απλώς οι μακροδομές της πληροφορίας του DNA μας. Όπως εξηγείται η δομή του dna, βάση της χημείας του, έτσι και όλα τα χαρακτηριστικά μας εξηγούνται βάση της χημείας μας. Καμιά κίνηση, πέραν του πεπρωμένου της ελικοειδούς σπείρας, δεν έχει νόημα, και αν γεννήθηκαν εργάτες να το βουλώσεις και να υποταχθείς στην πληροφοριακή-μοριακή μοίρα σου. Αν κάποτε οι γιατροί, βάλανε το σώμα του εργάτη στον πάγκο του χασάπη, οι βιοτεχνολόγοι μπορούν να προχωρήσουν πολύ